

РЕШЕНИЕ

№ 1172

гр. София, 23.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 13.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **9275** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ във връзка с чл.83 ал.4 от ДОПК. Образувано е по жалба вх. № 33318/19.09.2022г. по описа на АССГ подадена от А. С. Ч., с код по БУЛСТАТ[ЕИК], с постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу Отказ за регистрация по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ № 221022202957543/06.07.2022г. издаден от орган по приходите към ТД на НАП С. – П. В. В., потвърден с Решение № 1448/08.09.2022г. от директора на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП.

В жалбата се излагат доводи за незаконосъобразност на обжалвания отказ поради, нарушение на административнопроизводствените правила, и противоречие с материалния закон. Твърди се, че са налице основанията за задължителна регистрация по чл. 96 от ЗДДС, като органът по приходите не е изпълнил задължението си да извърши проверка на място при задълженото лице на документите, да събере служебно необходимите доказателства, както и не е спазил срока по чл. 22, ал. 1 от ДОПК и по чл. 101, ал. 7 от ЗДДС, нарушил е и основните принципи заложи в чл. 3 и чл. 5 от ДОПК. Сочи се също така, че издаденият отказ не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 3 от АПК, вр с § 2 от ДОПК, тъй като в същият е вписан ЕГН на жалбоподателя, а заявлението е подадено от последния в качеството му на лице упражняващо свободна професия – адвокат, което има самостоятелен идентификационен номер по регистър БУЛСТАТ, а не като физическо лице. В заключение е отправено искане за отмяна на издадения Отказ за регистрация по

ЗДДС.

В съдебно заседание, жалбоподателят се явява лично и заявява, че поддържа подадената жалба, моли тя да бъде уважена и акта отменен. Не претендира разноски. Ответникът-директорът на Дирекция ОДОП - [населено място], чрез процесуалния си представител юрк. З.-С. оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, по съображения изложени в решението на директора на Дирекция ОДОП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Във връзка със заявление за регистрация по ЗДДС вх. №223912202816123/22.06.2022 г. е издадена Резолюция за извършване на проверка №222692202816259/22.06.2022 г., от А. М. Л.-С., на длъжност началник отдел „Регистрация“ при ТД на НАП С. и е възложено извършването на проверка за установяване наличието на основания за регистрация по ЗДДС. Проверката е приключила с Отказ за регистрация по ЗДДС №221022202957543/06.07.2022 г., издаден от оправомощения за целта орган. Отказът е връчен на задълженото лице на 06.07.2022 г. по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК.

В цитираното заявление за регистрация е отбелязано наличието на основание по чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, а именно достигнат облагаем оборот в размер на 53 500,00 лв. за данъчно задължено лице, което е установено на територията на страната. Към същото не е приложена справка за облагаемия оборот за 12 последователни месеца, преди текущият. В хода на извършената проверка е изготвено ИПДПОЗЛ изх. №2200-2816259-1/22.06.2022 г., което е връчено по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК на декларирания електронен адрес на лицето на 28.06.2022 г. Допълнително, на 05.07.2022 г. е изпратен напомнителен e-mail на посочения адрес за представяне на документи по повод връченото ИПДПОЗЛ. В тази връзка към изтичане на срока на проверката не са представени изисканите документи, за което е изготвен Протокол №2816259-1/06.07.2022 г. Органът по приходите е констатирал, че поради непредставяне на изисканата по реда на ДОПК информация е нарушен чл. 37, ал. 2 от ДОПК във връзка с чл. 13 и чл. 56, ал. 1 от с.з., съответно не може да се определи съставът на реализираните от лицето доходи.

Отделно от горното, след проверка в информационните системи на НАП е установено, че А. Ч. е вписан на 20.09.2011 г. в регистър БУЛСТАТ с упражнявана дейност „адвокат“, а от 04.01.2022 г. има код по БУЛСТАТ[ЕИК] с адрес за кореспонденция и извършване на дейността – [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1. Констатирано е, че лицето е подало ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2021 г. с декларирани в Приложение №3 доходи с код 306 – Доходи от упражняване на свободна професия в размер на 48 230,00 лв. А. Ч. е бил с активна регистрация по ЗДДС за периодите от 09.03.2012 г. до 10.12.2014 г., когато е deregистриран на основание чл. 176, т. 3 от ЗДДС, във връзка с чл. 89, ал. 1 от ЗДДС. В оспорения акт е посочено, че А. Ч. има задължения по ЗДДС в размер на 217 605,40 лв. /главница и лихви/ по справки декларации. Допълнително в хода на проверката е изпратена служебна бележка до публичен изпълнител, отдел „Събиране“. В тази връзка е получен отговор с изх. №С220022-181-0061873/04.07.2022 г., съгласно който по отношение на А. Ч. има образувано изпълнително дело /ИД/ №22090007273/2009 г. със задължения в размер на 396 95,054 лв. към 04.07.2022 г. Дългът е прекатегоризиран като трудно събираем и задълженото лице не притежава годно за реализация имущество. Наложени са и обезпечителни мерки, в т.ч. заповест за спиране на банкови сметки, съответно към 04.07.2022 г.

няма постъпили плащания по изпълнителното дело.

Издаден е Отказ за регистрация ЗДДС № 221022202957543/06.07.2022г. Отказът е оспорен по административен ред, като е потвърден с Решение № 1448/08.09.2022г. на директора на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП, поради непредставени документи и наличие на основание по чл. 96, ал. 8 от ЗДДС във връзка с установени обстоятелства чл. 176, т. 3 от ЗДДС.

В хода на съдебното производство с писмена молба от жалбоподателя са представени под опис и приети по делото заверени преписи от договори за правна помощ и съдействие, които удостоверяват наличието на задължителен оборот за регистрация по чл. 96 от ЗДДС. По делото са представени и писмени доказателства от ответника, а именно подадена от жалбоподателя ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, както и извършен от органа по приходите анализ на данъчно-осигурителната сметка на задълженото лице, с установени неизплатени публични задължения към датата на издаване на обжалвания Отказ за регистрация в размер на 423 100, 93 лв.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на акта, включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният отказ за регистрация по ЗДДС както и потвърждаващото го решение са издадени от компетентни органи - съответно по чл. 83, ал.2 и чл.152, ал.2 ДОПК, последното при условията на заместване, съгласно приложена Заповед №3ЦУ-1891/21.05.2021 г. и Заповед №10472/16.08.2022 г. на изпълнителния директор на НАП.

Спазен е чл. 101, ал.6 от ЗДДС от процедурата по регистрация, тъй като в деня на подаване на заявлението е възложено извършването на проверка с резолюция, с която е определен и компетентният орган да извърши преценката по чл. 96 от ЗДДС. Оспореният отказ е издаден и в срока по чл. 107, ал. 1 от ЗДДС. Несонователни са изложените в жалбата твърдения за неспазването на този срок, както и на срока по чл. 22, ал. 1 от ДОПК, доколкото изготвеното в хода на проверката искане е връчено надлежно по реда на чл. 30, ал. 6 от ДОПК на 28.06.2022г., видно от удостоверение за извършено връчване по електронен път /л. 48 от делото/, като предвидения 7 -дневен срок е изтекъл на 05.07.2022г., а отказът за регистрация е издаден на 06.07.2022г. Неоснователно е и твърдението, че органът по приходите е бил длъжен да извърши проверка на място при жалбоподателя, като се запознае с необходимите документи. От една страна, жалбоподателят като е бил длъжен на основание чл. 101, ал. 4 от ЗДДС към подаденото от него заявление не е приложил, документите определени в Правилника за прилагане на ЗДДС, такива не е представил и до издаването на оспорения отказ за регистрация. От друга страна в процедурата за регистрация по ЗДДС, уредена в чл. 101 от с.з., изрично законът /ал. 5 на посочената разпоредба/ задължава лицето да заяви електронен адрес, в случай, че такъв не е посочен за вписване пред Агенцията по вписване именно, защото документите и книгата във

връзка с уредените в ЗДДС права и задължения се връчват на деклариран електронен адрес. В случая е налице надлежно връчване на изготвеното в хода на проверката искане, като жалбоподателят не е представил изисканите му документи, която хипотеза дава възможност на проверяващия орган да приложи разпоредбата на чл. 37, ал. 4, изречение първо от ДОПК, като приеме че те не съществуват. Освен това, органът по приходите е задължен да извърши проверка на място само в хода на образувано ревизионно производство, но не и в хода на извършена проверка по аргумент от чл. 115, ал. 2 от ДОПК, поради което неоснователни са и възраженията относно липсата на извършена на място проверка.

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са представени документи, удостоверяващи наличието на извършени от лицето облагаеми доставки, изразяващи се в осъществено „процесуално представителство и защита по дела“, които съдят следва да вземе предвид, с оглед разпоредбата на чл. 142, ал. 2 от АПК. В тази връзка следва да се отбележи, че дори да се приеме за доказано обстоятелството за реализиран облагаем оборот по смисъла на чл. 96, ал. 1 от ЗДДС, то в случая отказът за регистрация е обоснован с наличието на обстоятелства по чл. 96, ал. 8 от ЗДДС, които изключват приложението на ал. 1 на същата разпоредба. Според разпоредбата на чл. 96, ал. 8 независимо от ал. 1 органът по приходите може да откаже да регистрира лице, на което приходната администрация е прекратила или отказала регистрация на основание чл. 176, до отпадане на основанието за отказ за регистрация, съответно основанието за дерегистрация, или до изтичане на 24 месеца, считано от началото на месеца, следващ месеца на дерегистрацията или отказа за регистрация. От представените с административната преписка доказателства е видно, че са налице предпоставките по чл. 96, ал. 8 ЗДДС. Производството пред административния орган е образувано във връзка със заявление за регистрация по ЗДДС на основание чл. 96, ал. 1 ЗДДС подадено от А. Ч. Извършена проверка, при която е установено, че лицето е имало активна регистрация за периода 9.3.2012г. до 10.12.2014г., когато е дерегистрирано на основание чл. 176, т. 3 във връзка с чл. 89, ал. 1 от ЗДДС. Допълнително в хода на проверката е установено, че по отношение на А. Ч. има образувано изпълнително дело /ИД/ №22090007273/2009 г. със задължения в размер на 396 95,054 лв. към 04.07.2022 г. Дългът е прекатегоризиран като трудно събираем и задълженото лице не притежава годно за реализация имущество.

Между страните няма спор, а и от представеният от ответника анализ на данъчно-осигурителната сметка се установява, че жалбоподателят има задължения за по ЗДДС и ЗДДФЛ към датата на издаване на оспорения акт в общ размер на 423 100, 93 лв.. Не се оспорва и установеното в хода на проверката, че към момента на нейното извършване задълженията на жалбоподателя по ЗДДС са в размер на 217 605, 40 лв., формирани по подадени справки-декларации по ЗДДС, които същият е бил длъжен да внесе по силата на чл. 89, ал. 1 ЗДДС. Не се оспорва и обстоятелството, че посочените задължения не са внесени и към настоящия момент. Не внасянето на дължимия данък в посочения период правилно е квалифицирано от приходния орган като системно неизпълнение на задължението по чл. 89, ал. 1 ЗДДС, според който когато е налице резултат за периода ДДС за внасяне, регистрираното лице е длъжно да внесе данъка в републиканския бюджет по сметка на компетентната териториална дирекция. Нормата на чл. 96, ал. 8 от ЗДДС очертава възможността за проява на оперативна самостоятелност на съответния приходен орган, при което съдят следва да се произнесе с оглед изискването на чл. 169 от АПК. В конкретният случай органът по

приходите е приложил алтернативната хипотеза на разпоредбата, като се е позовал на основанието по чл. 176, т.3 от ЗДДС и липсата на отпадането му към момента на подаването на заявлението, а именно: системно неизпълнение на задължения по ЗДДС. От друга страна, както се отбеляза, до момента на провеждането на устните състезания не са представени доказателства за изпълнението на задълженията на жалбоподателя, които са послужили като основание за дерегетирането. Налице е доказано неизпълнение на законови задължения, които дават възможност на органа по приходите да постанови отказ регистрация по ЗДДС на основание чл. 176 т.3 и чл.96, ал.8 и от ЗДДС.

Относно наведените в жалбата твърдения, че издадения акт не отговаря на изискването на 59, ал. 1, т. 3 от АПК, тъй като в същия се сочи ЕГН а не код по БУЛСТАТ на лицето следва да бъде посочено, че в самия отказ за регистрация е посочен притежаваният от жалбоподателя код по БУЛСТАТ, в качеството му на лице упражняващо свободна професия, която представлява независима икономическа дейност и от тази гледна точка е ясно идентифициран адресата на акта. В тази връзка следва също така да се отбележи, че изцяло се споделят изложените в решението на директора на дирекция ОДОП съображения относно наличието на идентичност между физическото лице и лицето, осъществяващо независима икономическа дейност като ЕТ или упражняващо свободна професия що се отнася до облагането с данъци. Съгласно § 9 от ЗР на Закона за регистър БУЛСТАТ ред ДВ, бр. 94 от 2020 г., в 14-месечен срок от обнародването на този закон в "Държавен вестник" Агенцията по вписванията служебно преобразува ЕИК за физическите лица по чл. 3, ал. 1, т. 9 и 11 от 10-значен на 9-значен код, като съображенията за това са с оглед защитата на личните данни.

Предвид гореизложените съображения съдът приема, че оспорения Отказ за регистрация по ЗДДС № 221022202957543/06.07.2022г. е издаден от компетентен орган, в предвидената форма, и в съответствие с материално-правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на настоящото производство, разноски се дължат на ответника - минималното възнаграждение за процесуален представител в размер на 1 000 лева, определено на основание чл.161 ал.1 от ДОПК във връзка с чл. 8 ал. 3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 във вр.с чл.83, ал.4 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, Административен съд – София град, III-то отделение, 17 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. Ч., с код по БУЛСТАТ[ЕИК] срещу Отказ за регистрация по Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/ № 221022202957543/06.07.2022г. издаден от орган по приходите към ТД на НАП С. – П. В. В., потвърден с Решение № 1448/08.09.2022г. от директора на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА А. С. Ч., с код по БУЛСТАТ[ЕИК] да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно –осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 1 000 лева /хиляда лева / разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България

СЪДИЯ: